

Sønderjylland.

Skolevæsenet i Sønderjylland. Medens det oprindeligt har været paatænkt, at der ved Besættelsen af alle Lærereboderne i Folkeskolen i de sønderjydske Landsdele, ligesom for alle andre Embeders Vedkommende, skulde kræves en vis Tids Konstitution i Embedet, før fast Ansættelse kunde finde Sted, har Genforeningens sene Virkeliggørelse imidlertid af flere Grunde gjort det ønskeligt, at Lærereboderne nu saa snart som muligt kan blive besat, og Undervisningsministeriet har derfor ment at kunne frafalde Kravet om en midlertidig Konstitution i de heromhandlede Embeder, medmindre særlige Grunde i enkelte Tilfælde maatte tale for at anvende denne Fremgangsmaade.

Ekstraordinært Tilskud til de sønderjydske Kommuner. Undervisningsministeriet har i et Cirkulære meddelt Skoledirektionerne i de sønderjydske Landsdele, at der er stillet et Beløb paa indtil 50,000 Kr. til Undervisningsministeriets Raadighed til Anvendelse som ekstraordinært Tilskud til sønderjydske Kommuner til Dækning af Udgifter til deres Skolevæsen.

Af denne Bevilling kan der kun ydes Tilskud til Kommuner, der maa anses for trængende, og som f. Eks. befinder sig i en øjeblikkelig Førelgenhed med Hensyn til Tilvejebringelse af de nødvendige Skolelokaler, eller hvor andre ganske særlige Grunde maatte tale for at komme Kommunerne til Hjælp.

Danmarks nationale Front. Dansk og tysk Kultur. „Flensburger Nachrichten“ har bragt en fuldstændig hysterisk Artikel med Tittelen „Den tyske Nordfront i Nordgrænselandet“. Denne Artikel former sig som en eneste Lovprisning af tysk Kultur og et hadefuldt Overfald paa alt, hvad Dansk er. Der trues med, at danske Børn i Flensborg fremtidig ikke skal faa Lov til at rejse til Danmark, og at man ved Indretningen af den danske Skole vil begrænse sig til de mest primitive lovskrevne Momenter. Endelig trues der med et Forsøg paa at fortrænge den danske Presses Mænd fra Flensborg.

Til denne Artikel bemærker „Flensborg Avis“, at dansk Kultur fuldt ud kan staa Maal og skriver derefter:

Man vil udnytte de danske Sprogformer — endnu er de for Resten ikke indførte — til at bekæmpe Danskheden; vil slaa „statsforbryderske Bestræbelser“ ned med de skarpeste Vaaben; vil nægte danske Skolebørn at tilbringe deres Ferier i Kongeriget; vil indrette den danske Skole, som Forfatningen foreskriver, paa den usleste Maade; vil nægte Danske i Flensborg enhver „Imødekommen“ og vil forlange de danske Ordførere forfulgte, indtil de maa flygte ud af Landet; thi Tyskerne er „Herre i Huset!“

Og til alt dette venter og kræver man den tyske Regeerings Hjælp.

Paa eet Punkt kan de Alty-skere, der staa bag ved Artiklen i „Flensburger Nachrichten“, være ganske rolige; de Danske i Mellemslesvig venter ikke nogen Imødekommen fra tysk Side. Men vi venter og kræver vor Ret. Vi gad dog se, om de samme Folk, der har været med til at drive Tyskland ind i Ulykke og Undergang, i det lange Løb faar Lov til at lade haant om alle de Synspunkter og Grundsetninger, som den nye tyske Republik er opbygget paa.

Valgene til Skolekommissionerne. Tønder, 2. August. Ved Valget til Skolekommissionen her i Lørdags var Valgdeltagelsen ca. 50 pCt. Tyskerne havde agiteret stærkt og uddelt Stemmesedler i Byen med Kryds ved

deres Liste. Den altydske Liste fik 644 St. Borgerforeningens Liste, hvorpaa ogsaa var opført Danske, fik 162 St. og Arbejderlisten fik 111 St. Der valgtes fem tyske, en dansk og en Socialdemokrat.

Fra Løgumkloster meldes, at der ved Valget til Skolekommissionen er valgt 4 Danske og 3 Tyske.

Sønder Landsrets Aabningsmøde. Sønderborg, Mandag den 2. Aug. Sønder Landsret aabnedes i Formiddags Kl. 9½ med en lille Højtidelighed.

Landsrettens Præsident, Richard, holdt en kort Tale, hvorefter Statsadvokat Berthing talte og udtalte Haabet om et godt Samarbejde mellem Retspersonalet og Anklagemyndighederne. Derefter talte Justitsraad Alexandersen, der haabede paa godt Samarbejde mellem Sagførere og Retspersonalet. Landsretspræsidenten takkede og meddelte, at om kort Tid vilde de første Retsforhandlinger finde Sted.

Til Stede var hele Retspersonalet, Anklagemyndighederne, de i Sønderborg boende Sagførere, Amtmanden og Amtsassessoren samt forskellige Indbudte. Efter Festlighederne besaa de Tilstedeværende Lokalerne i den gamle Amtsretsbygning og hilste paa de forskellige Embedsmænd.

Højskole paa Als. Ved Fynshavn, paa Østkysten af Als, aabnes til Efteraaret en ny Højskole med Plads til 100 Elever. Den bygges af Egnens Befolkning og ligger i smukke Naturomgivelser. Der bliver Pigeskole om Sommeren og Karleskole om Vinteren. Skolens Forstander bliver Thorvald Knudsen, der mange Aar har været Præst og Højskolemand blandt Danske i Amerika og der har vundet sig et godt Navn og mange Venner. Lærere ved Skolen bliver Valdemar Nielsen og Gotfred Hansen, begge tidligere ved Vallekilde Højskole. Sidstnævnte skal lede Haandværkerafdelingen, ved hvilken desuden Bygningstegner Erik Olsen bliver Lærer.

En Mindesten. Torsdag den 29. Juli havde Christiansfeld Besøg af de danske Soldater fra Haderslev. De fik en festlig Modtagelse med Møde i Forsamlingshuset „Frej.“

Om Besøget skriver „Mødernaaleet“:

„Det var Mening, at Soldaterne skulde have flyttet den Gravsten tilbage, som indtil 1864 stod paa Krigergraven, og som da blev væltet af Tyskerne. Siden 1900 har den staaet i „Frej's Have. Det viste sig imidlertid at være for besværligt i Torsdags.“

De flensborgske Feriebørn. Efter en god Rejse ankom „Egir“ Mandag Aften d. 2. Aug. til Flensborg med Børn fra Sjælland om Bord. Overrejsen havde været udmærket med kun lidt Søsyege. Med kraftig Sang stod Børnene ind i Havnen. Foreldrene var mødt eller kom hurtigt til og gav Skibet en hjertelig Modtagelse. Blandt de ombordværende var ogsaa en Del Børn fra Slesvig, som overnattede i Flensborg og nu til Morgen rejste videre.

Brev fra Hans Oluf Juhl. (Efter Maanedstidende for K. F. U. M., Kbhvn.)

M. S. „Peru“, p. t. Middelhavet, 9. April 1920.

Kære Venner!
Lad dette være en lille Rejsebeskrivelse, som jeg haaber at kunne faa sendt hjem fra Port Said, hvor vi skal være om ca. 3-4 Dage; saa kunde det jo være, at der kunde komme en Fortsættelse fra Singapore eller Shanghai, men — for at sikre mig selv — jeg har ikke givet noget Løfte om Fortsættelsen. —
Hvor var de sidste 14 Dage i Danmark travle; alt skulde huskes, og intet maatte glemmes.

Mange var der at sige Farvel til (jeg naede dem ikke alle, heller ikke alle, jeg gerne vilde have naaet), og mange Indtryk skulde fæstnes som de sidste fra Danmark. Dertil kom Trangen til at være saa meget som muligt i mit Hjem i de sidste Dage, ikke fordi der blev sagt saa meget, men for at mærke, at vi endnu havde hinanden paa nært Hold. I København blev Dagene færre end beregnet og gik saa hurtigt med at løbe til Konsulater og med Fester og med mange Vidnesbyrd fra Mennesker om Kærlighed.

Og Torsdag Aften, den 25. Marts, Kl. 8,15 rejste jeg da fra Københavns Hovedbanegaard under Tonerne til: „Gennem de favre Riger paa Jorden gaar vi til Paradis med Sang“. Gerne vilde jeg holde Sandheden deri fast: Jeg ved, jeg skal se meget, der er smukt og rigt, og jeg vilde gerne — trods Modstand og Hindringer — gaa min Vej gennem det alt med Sang og aldrig tabe Maalet, Paradis, af Syne — Endnu paa Østbanegaarden var en lille Flok mødt frem til et sidste Farvel, og saa gik det ud i det fremmede og blandt fremmede.

Rejsens første Maal var Kristiania, som naaedes Fredag Eftermiddag Kl. 1. Det var en hurtig og let Rejse. Toget fra København til Helsingør og Færgen fra Helsingør til Helsingborg var overfyldt med Svenskere, som havde været ovre i København for der at tilbringe en „rolig“ d. v. s. munter Maria Bebudelsesdag og nu vendte tilbage med fyldte Tasker. I det svenske Tog blev der god Plads, og jeg nærmest overraskedes ved at blive vækket ved 8-Tiden af svenske Toldere, som vilde efterse Haandbagagen, inden vi skulde over den norske Grænse. Det var dog hurtigt besørget, og snart rullede vi op gennem Norge. Det var straks en typisk norsk Natur, vi kom igennem med Fjælde og Elve og pynkelige, malede Træhuse opad Fjeldsiderne, hist og her laa der Sne (hvad vi dog ikke havde drømt om i Danmark den sidste halvanden Maaned), og det begyndte at regne; i Kristiania var det øsende Regn.

I København havde vi faaet at vide, at vi skulde gaa om Bord i „Peru“ Fredag Eftermiddag, da det skulde sejle Fredag Aften. Fra Toget saa vi det imidlertid ligge ude i Fjorden; først Lørdag Morgen fik det Plads ved Kajen, hvor det saa Lørdag og Mandag lastede Papir, Sildemel, Jern m. m. Som Følge deraf fik jeg ogsaa Lejlighed til at se Kristiania. — To Kolleger fra Krigsfangelejrene i Tyskland tog imod mig og var mine Værter hele Tiden der; og de var gode Værter, maa jeg sige; kun var Vejret næsten det daarligst mulige; men det kunde de jo nu ikke gøre for. — En halv Dag benyttedes til en Tur til det berømte Holmenkollen og Frognerstøtteren, hvor Sneen endnu laa meterhøj, men hvor Taage og Regn hindrede Udsigten; men med lidt Fantasi forstod jeg hvor pragtfuld Udsigten kan være, og hvor spændende Skiløbene og springene maa være. En anden Dag var jeg paa den gamle Fæstning Akershus, i Stortingsalen, ved Bjørnsens og Ibsens og Hans Nielsen Hauges Grave, og Søndag til Gudstjeneste i Vor Frelseres Kirke om Formiddagen og i K. F. U. M. om Aftenen, hvor jeg blev opfordret til at bringe en Hilsen fra Danmark, og hvor jeg traf adskillige danske K. F. U. M.'er.

Mandag Aften ved 10-Tiden gik vi fra Kristiania. Det var en dejlig Aften med Maane og Stjerner tændte; dog var det for mørkt til ret at nyde Udsigten gennem Skærgaarden. Vidunderligt smukt var det dog at se de Tusinder af Lys i Byen, som vi lod bag os. Næste Morgen, da vi vaagnede, var vi ved at kaste Anker ved Brevik, en

lille By, som ligger et Stykke op ad Skiensfjorden. Ogsaa der skulde vi indtage Last.

Vi var slet ikke kede af at skulle ligge to Dage ved Brevik; Solen skinnede over den smalle norske Fjord; de omliggende Fjælde med deres „Aaser og Knauser“ spejlede sig i det blanke Vand. Vi lod os sætte i Land for at afsende de sidste Hilsener, inden vi kastede los for den lange Rejse, og vi forsøgte os som Bjergbestigere. Mens vi laa ved Brevik, fik vi gennem Breviks lokale Avis Melding om, at Kongen havde bedt Ministeriet om at trække sig tilbage. Stor var Forbauselsen, men ogsaa Glæden blandt Passagererne og Skibets Officerer. Vi læste om den nye Ministerliste, om Socialdemokratiets Ultimatum til Kongen, om Uroen i København, — men da Spændingen syntes at være paa sit højeste, sejlede vi bort fra det hele og vilde ikke kunne vente Aviser i 14 Dage. Imidlertid fik vi dog gennem den traadløse Telegraf en kort Melding om, at Krisen havde faaet en Løsning, men hvilken maatte vi gætte os til.

Onsdag den 31. Marts om Eftermiddagen ved 5-Tiden lettede vi fra Brevik; først gik det et langt Stykke op ad Fjorden, mod Porsgrund og Skien, før vi kunde faa Skibet vendt, men saa gik det ogsaa ud ad Fjorden — forbi smaa Øer og Passager. Da vi var forbi de sidste Skær, gik den gamle Lods fra Borde, og jeg kunde ikke lade være med at tænke paa

„Der boede en underlig graasprængt een paa den yderste nøgne Ø, han gjorde vist intet Menneske Men hverken paa Land eller Sø. Men stundom gnistred hans Øjne stygt — helst mod uroligt Vejr — da mente Folk, at han var forrykt, og da var der faa, som uden Frygt kom Terje Vigen nær.“

Nu var den lange Rejse begyndt; i Løbet af Aftenen forsvandt Lyset fra det sidste norske Fyr, og vi saa kun Himmel og Hav. Nordsøen, Kanalen og den spanske Sø viste sig fra den mest straalende Side, saa vi fik en god og rolig Paaske, hvad Sejladsen angik. Netop da vi skulde gennem Strædet ved Dover og Calais, blev det taaget, saa vi kun øjnede Fyrene paa den engelske og franske Kyst. Man fik et stærkt Indtryk af, at Kanalen er Havenes „Østergade“; der var Hundreder af Skibe, vi passede. Første Gang, vi rigtig saa Land, var ved Kap Vincent paa Portugals sydvestlige Kyst. Vi sejlede lige inde under Land; høje Skrænter gik stejlt lige ned til Havet, og i Baggrunden saas mægtige høje Bjerge. Fotografiapparaterne kom frem, da vi syntes, Kap Vincent med dets høje, marmorhvide Fyr vel var værd at forevise. — Et Par Dage senere blev vi purret Kl. 4 om Morgenen med Raabet: „Op at se Land! Gibraltar!“ Op kom vi i en Fart, men Gibraltar saa vi ganske vist ikke meget til; Europasiden var hyllet i Taage, og kun et Fyr angav, hvad der skulde være den engelske Fæstning. Afrika-Siden derimod var badet i det klareste Maaneskin og frembød et pragtfuldt Skue; baade fremad og tilbage saas mørke høje Klipper, og i Vigen, som skar sig ind mellem Klipperne, saa vi Byen Ceuta med dens Tusinder af Lys langs Kysten og opad Bjergsiden. De næste to Dage gik det hen langs Marokkos og Algiers Kyst, men en mere øde Kyst kan vist vanskeligt tænkes. — Og da vi saa kom hen forbi Tunis, kom pludselig en Aften en Storm farende nede fra „den store Syrte“, og det trak op til rigtigt Uvej.

(Sluttes paa 8. Side.)

Buffalo, Wyoming.

Circa 8000 Acres Land, største Delen under Overrisling, udbydes til Salg i den danske Koloni ved Buffalo, Wyo., ½ til 8 Mil fra Byen. 10 Aars Afbetaling. Dansk Kirke og Menighed. Sundt Klima. En god Lejlighed for mindre beindledede til at faa eget Hjem. „Summer Tourist Ticket“, daglig til Sheridan, Wyo. Fra Omaha til Sheridan, Tur og Retur, \$34. Billetter købes til Sheridan, men man skifter Tog for Buffalo i Clearmont, Wyo. For nærmere Oplysninger skriv til en af undertegnede:

L. H. KJÆR,
A. C. ANDERSEN,
WALD. DAHL,

eller til
NORTHERN WYOMING LAND CO.
Buffalo, Wyoming.

Salmebøger

Af „Salmebog for Kirke og Hjem“ føres stadig paa Lager følgende

Nr. 30. Latinske Typer. Versform, med Kollektor og Tekster. Bøjeligt sort Marokko Bind. Guldsnit. Pris \$3.00.

Nr. 30 U. T. Samme Tryk og Udstyrelse som Nr. 30, men uden Kollektor og Tekster. Derfor en betydelig tyndere Bog. Pris \$2.75.

Af de billigere Udgaver foreligger nu følgende:

Nr. 28.—Fuldstændig Salmebog i Versform, latinske Typer, med Bønner og Tekster. Presset Læderbind og Guldsnit. Pris \$2.25.

Nr. 23.—Presset Shirting (imitation leather). Den fuldstændige Salmebog, med Bønner og Tekster. Versform, latinske Typer. En stærk Bog. Pris \$1.50.

Paa Nr. 23 og Nr. 28 kan der, paa Grund af de pressede Bind, ikke godt trykkes Navn.

De her anførte Priser er gældende fra 1. August 1920.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Kvitteringer.

Japanmissionen:

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 34	\$2852.63
Salt Lake City, Utah, Taber Menighed, Offer ved Pastor Buschs Møde	17.65
Council Bluffs, Iowa, Offer ved Pastor Buschs Møde	83.53
Seranton, Ia., en Ubekendt	5.00
Trufant, Mich., St. Thomas Menigheds Hedningemissionsf. til S. Kamayama	50.00
Fresno, Calif., Bethels Menighed, Offer ved Pastor Buschs Møde	81.25
Westbrook, Maine, Danish Girls Sewing Club	10.00
Neola, Iowa, St. Pauli Menigheds Hedningemissionsforening	37.94
Tilsammen	\$3138.00

Indianermissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 34	\$1251.17
Seranton, Ia., en Ubekendt	5.00
Westbrook, Maine, Danish Girls Sewing Club	10.00
Neola, Iowa, St. Pauli Menigheds Hedningemissionsforening	37.95
Tilsammen	\$1304.12

Bygge- og Skolefond.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 33	\$6068.67
Blair, Nebr., Hans M. Jensen \$10, Fritz Mathiesens \$50	60.00
Fresno, Calif., Bethel Menighed, Miss Minnie P. Christiansen	100.00
Blair, Nebr., Martin O. Kuhr (Bond)	50.00
Tilsammen	\$6278.67

Lutheran World Service Campaign.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 33	\$9635.75
Jacksonville, Iowa, Bethel Menighed	102.00
Tilsammen	\$9737.75

Blair, Nebraska, den 26. August, 1920.

Otto Hansen.

Kredsmmissionen.

Iowa Kreds.

Før kvitteret for	\$1479.36
Mrs. Carrie Bondo, Underwood, Ia.	10.00
Fra Menigheden i Moline, Ill.	50.00
Bethlehems Menighed ved Royal, Ia.	75.00
Fra Immanuel's Menighed, Coon Rapids, Ia.	10.00
Fra Bethania Menighed ved Kimballton, Ia.	65.15
Fra Menigheden i Coulter, Ia.	54.13
Fra Menigheden i Davenport, Ia.	120.55
Ved Præsteindsættelse i West Branch, Ia.	11.27
Fra Menigheden i Seranton, Ia.	100.00
Fra Menigheden i Jewell, Ia.	75.00
Carl Jensen, Underwood, Ia.	5.00
Overskuddet ved Missionsmødet ved Jacksonville, Ia.	33.06
Fra Menigheden ved Coon Rapids, Ia.	150.00
Hans N. Schmidt, Audubon, Ia.	10.00
Fra Menigheden i Moline, Ill.	50.00
Ialt	\$2,298.52

Modtaget med Tak. Peter Bondo, Kreds-Kasserer.